

legis: Credo tamen, quod simul ac deveniat in etiamsi ipsem posse majoratus tradidit alteri possessionem predictarum rerum, (c) & ita expressè determinat ista lex ibi, dum dicit, auctor hoxa otro tomado la possession, &c. In quo similiter est exorbitans & valde notanda: quia si hoc non expressisset, nullo modo transiret possessio quando esset occupata ab alio; quia de jure communi, licet caveatur lege vel statuto, quod possessio defuncti vel alterius continuetur in haeredem vel successorem universalē vel particularem, debet intelligi, nisi medio tempore, hoc est, in vita defuncti vel post ejus mortem fuerit occupata ab aliquo tertio; quia tunc non continuatur: ita subtiliter probat text. in l. Pomponius. §. Quæsitum. ff. de Acquir. poss. ubi dicit text. quod si in vita defuncti vel post ejus mortem possessio rei, quam defunctus usucapiebat, fuerit occupata ab aliquo tertio, non continuatur haeredi, ut detur accessio ad usucacionem comprehendam: ad idem est text. in leg. Numquam, §. Vacuum. ff. de Usucap. text. in leg. Possessio testatoris, eod. tit. Gloss. notabilis & communis opinio in l. Cum miles, in glos. fin. in fin. ff. ex quibus caus. major. Ergo sic dicamus in nostro casu, quod si legē vel statuto cavitur, quod in aliquem successorem transeat & continuetur possessio ipso jure, intelligatur, nisi ab alio sit occupata: & per illum text. in dict. l. Pomponius. §. Quæsitum, sic inductum, istam conclusionem & doctrinam tenet ibi Cuman. in fin. idem Cuman. in l. Cum haeredes, in fin. ff. de Acquir. poss. idem tenet Aret. reputans esse

Præterea & sexto in tantum ex dispositione istius legis Tauri transit possessio ipso jure in successorem majoratus, ut procedat & habeat locum etiamsi possessio predictarum rerum sit a prehensa & occupata per alium in vita possessoris majoratus, vel eo mortuo: &

(b) Et ita tenet Molin. de Primogen. cap. 12. n. 24. Tiraquell. de Mort. 2. part. declarat. 17. num. qd & latius in num. seq. pluribusque & urgentissimis fundamentis probabimus id procedere: Quo sit ut necessarium non sit requisitum à Palac. Rub. hic desideratum: ut scilicet, probare teneatur is qui prætendit in se translatam ipso jure possessionem bonorum majoriae, vocatum esse absque ulla dubitatione ad majoratum post mortem possessoris; de quo plenè ac integre constare debere ait: verum cum lex semper sit certa de vero successore, statimque mortuo possessore transeat possessio in eum, qui verè vocatus est, licet ipse ignoret esse vocatum, vel prædecessorem mortuum, necesse non est ab ipso id probari, ut docte animadvertis Matienz. in leg. 8. tit. 7. lib. 5. glos. 4. per totam. Sed contrariam sententiam, scilicet successorem majoratus à primo institutore vocatum & ex natura primogen. à lege admissum, prius quam possessio in ipsum transferatur, tenet Palac. hic nám. 2. Gregor. in l. 7. tit. 4. part. 5. verb. Possessio. Mieres in tract. Majoratum 3. part. quæst. 20. per tot. & his non relatis, Molin. lib. 3. cap. 13. num. 12. & 13. Velazq. de Avend. hic glos. 8. num. 8. & 9. ubi eum vocatum ad successionem majoratus dicit, ut possessio hujus legis ei competit, cuius vocatio aut institutio ex conjecturis deducitur, idemque testatur Molin. lib. 3. cap. 13. num. 43.

(c) Sequuntur eamdem sententiam Cuman. Jas. Claudi. Cassius. Corseti & Ruini. Dec. Africi. cum pluribus relatis à Tiraquell. in tract. de Mort. 3. declarat. 5. part. num. 7. Molin. lib. 3. de Primogen. cap. 12. num. 17. Matienz. latè id disputans in dict. l. 8. tit. 7. lib. 5. Recopilar. glos. 5. à num. 1. cum 3. sequentib. & Velazq. hic, gloss. 9. per totam, & gloss. 6. etiam per totam. Gábel. lib. 5. Commun. opin. tit. de Acquir. possess. concl. 9. num. 18. Suar. in leg. 8. tit. de las Herencias lib. 3. Fori num. 15. Gregor. in leg. 6. glos. penult. tit. 30. part. 6. Gomez Arias hic num. 6. Covarrub. lib. 3. Variar. cap. 15. cum. 6.

singulare & novum in materia in leg. 3. §. La-
beo, fin. column. in med. eod. titul. Alexand. non
allegando predictos DD. in Cons. suis, 2 volum.
cons. 83. 2. column. tenet etiam & reputat singu-
larem Jas. in leg. Si sorori, Cod. de Jure deti.
2. column. in med. Philipp. Dec. in 4. volum.
cons. 467. 2. column. num. 8. idem tenet & com-
mendat Jas. in dict. §. Quæsitum, 1. column. nū-
mer. 2. idem tenet ante omnes Joan. de Imol.
qui ab aliquo non allegatur in Cons. suis, cons.
16. 2. column. num. 4. ubi plus dicit, & est no-
table verbum, quod etiam eo casu, quo sola
possessio civilis est occupata, naturalis posses-
sio non transiret in alium virtute legis vel sta-
tuti: idem tenet & commendat Barbat. 2. vo-
lumn. cons. 58. 11. column. num. 20. Contrarium
ergo vult hodiè nostra lex Tauri, imò quod
transeat possessio etiamsi ab alio fuerit occu-
pata; & hoc est quod significant & important
predicta verba legis: & hoc potuit facere illa
lex; quia Princeps condendo legem generalem,
potuit auferre illud jus possessionis alicui quæ-
situm & alteri applicare: argumento text. in
leg. Antiochenium, & ibi Bartol. DD. ff. de
Privil. cred. & in leg. Si privatus. ff. Qui & à
quibus, & in leg. Venditor. §. Si constat. ff. Com-
mun. præd. & in leg. Lucius. ff. de Evic. & in leg.
Item si verberatum, §. 1. de Rei vindic. notat
Bartol. in Proemio Digestor. 3. column. Paul. &
DD. in leg. fin. Cod. Si contra jus veluti publ.
Modern. in leg. Gallus. §. Et quid si tantum de
liber. & posthum.

112. Nunc autem circa istam legem quæro
de subili & necessaria quæstione, si fortè suc-
cessor majoratus sit infans, vel furiosus, vel
mente captus, an in eum transeat ipso jure
possessio virtute hujus legis? Et videtur quod
non: Primo, quia in quærenda possessione re-
quiritur animus & voluntas quærendi, ut in
leg. 3. & in leg. Quemadmodum. ff. de Acquirend.
possess. cum similib. suprà, suo loco allegat, sed
tales personæ sunt inhabiles & incapaces eo-
rum, quæ consistunt in animo, ut in leg. Di-
vus Marcus in princip. ibi: Eo furore esse, ut
continua mentis alienatione omni intellectu careat,
ff. de Offic. præsid. text. in leg. Furiosum, Cod.
Qui testam. fac. pos. text. in leg. Pupillus si fari.
ff. de Acquirend. haered. ibi: Quamvis non videa-
tur scire hujusmodi ætatis puer: nec enim scire
nec discernere talis etas potest non magis quam
furiosus, text. in leg. 2. §. Furiosus. ff. de Jure
codicill. text. in leg. Qui jurasse, in princip. ff. de
Jurejur. ibi: Quamvis pupillus non videatur per-
jurare, quia sciens fallere non videtur, text. in
leg. fin. ff. de Juris & fac. ignor. text. in §. Prä-
terea. Instit. quibus non est permis. facere tes-
tam. cuius verba sunt: Prätere testamentum
Anton. Gomez, ad Leg. Tauri.

text. in leg. *Adoptio. Ia 1. de Adopt. text. in leg.* Lex *Cornelia in fin. de Vulg. & pup. text. in leg.* Qui decem. §. Si cùm mihi, in finalib. verb. infra, de solution. text. in §. Minor. Institut. de adopt. text. in leg. Si sponsalibus, §. 1. de Jur. dot. text. notabilis, qui non solet allegari, in leg. Hæredes. §. An ea stipulatio, ibi: Quia talis stipulatio per l. 12. tab. non dividatur, nec potest. ff. Fam. ercise, textus formalis & expressus in leg. 2. §. fin. ff. de Usufructi, earum rerum que usu consum. tenet Glossa ordinaria & ibi communi intellectu & consensu, ex sola dispositio- ne illius legis: ergo eodem modo acquiritur possessio & ejus effectus in casu nostro, ex dispositio- ne hujus legis Tauri. Quinto facit subtile fundamentum; nam licet additio hæreditatis & ejus acquisitio requirat animi declarationem verbo vel facto, ut in leg. *Pro hærede, & in leg. Gerit. & quasi per totum. ff. de Acquirend. hæred.* tamen in casibus, in quibus hæreditas & ejus dominium ipso jure acquiruntur ex potentia suitatis, vel alias, queritur etiam infanti & furioso: textus est notabilis & expressus in l. Antistius. §. fin. ff. de Acquir. hær. & ibi notat Bald. Aretin. Ang. & communiter alii DD. & illum ad infans, furiosus, vel mente captus, vel surdus & mutus à natura, transeat in eum illa civilissima possessio, & habeat locum illa lex & ejus dispositio: (d) Primò, quia considero quid ista acquisitio possessionis non sit, nec inducitur à lege mediante aliquo actu exercendo in infantis persona vel furioso, sed provenit & trans- fertur ipso jure à lege: unde in his, quæ sunt juris, lex potest disponere sine medio alicuius actus vel fictionis, nulla habita consideratione ad habilitatem personæ, ut supra dixi, & con- clusi: unde jura superiora in contrarium adduc- ta loquuntur quando aliquis actus deberet exer- ceri per infantem vel furiosum, & probat bonus text. juncta communi sententia in leg. Cum pater. §. Surdo, de Legat. 2. ubi surdo & mu- to & inhabili queritur legatum & onus ejus, Secundò pro ista mea sententia & conclusione facit text. in leg. Quamvis. §. Infans, ff. de Ac- quirend. posses. cum simili, ubi disponitur, quod infans vel furiosus mediante tutori vel curatore potest querere possessionem, quia suppletur ju- dicium infantis vel furiosi per eos: ergo à for- tiori, mediante lege, possit eis queri possessio, & suppleri judicium. Tertio facit text. in leg. Si

(d) Prout in specie tenet Gregor. in l. 7. part. 5. glos. 1. in fin. Tiraquell. in tract. le Morro saudit le vif. declarat. 16. 2. part. num. 3. & latius in declarat. 17. Molin. lib. 3. de Primogenit. cap. 12. num. 24. Matienz. latè in dict. l. 8. titul. 7. lib. 5. gloss. 1. num. 25. inducens ad hujus sententiæ comprobationem l. 3. in princip. ff. de Acquir. posses. noviterque intelligens; Mier. in tract. Majoratus 3. part. quest. 2. num. 4. ad fin. ubi hanc possessionem ei qui est in utero com- petere docet in num. 5. & per totam quest.

ratus, & ipsa jurisdiction, quæ defertur jure suc- cessionis, transit etiam in infantes, vel furiosos, vel omnino inhabiles, licet administratio non possit per eos exerceri, sed per tutorem, cu- ratorem, vel coadjutorem: text. est in cap. Grandi, de Supplen. negligent. prelat. lib. 6. & ibi com- munis opinio: facit etiam bonus textus in leg. I. & 2. Cod. de Tutoribus vel Curatoribus illustrium vel clarissimarum personarum, & ibi notant Al- bert. Angel. de Perus. & communiter DD. text. in cap. I. §. 1. versic. Personam. Per quos fiat investitura, in usib. Feudor. & istam doctrinam & conclusionem tenet Bald. in cap. Cùm vicesimum annum de offic. Delegat. 1. column. num. 5. tenet etiam notabiliter Angel. de Perus. in leg. Cùm prætor. §. Non autem. ff. de Judic. num. 2. & ibi Paul. de Castr. & ante eos Alberic. Ergo me- diante praedicta lege transeat hodiè possessio & effectus ejus in successorem majoratus etiam infantem, & furiosum, per nostram legem; cùm sit jus pertinens & annexum in rebus majoratus, & ejus successioni & dignitati.

I 13 Imò quod magis est, non solum in hæ- redem vel successorem potest per legem induci quod transeat possessio, sed etiam in hæredi- tatem jacentem: ita probat textus singularis & subtilis in leg. Cæptam. ff. de Usufruct. ubi patet, quid hæreditas jacens potest completere usuca- pionem vel præscriptionem coaptam per defunc- tum, quod quidem non posset procedere nisi mediante possessione quæ sit continuata in hæ- reditate jacente: Facit textus in leg. Gerit. ff. de Acquirend. hæred. ubi dicit, quid talis posses- sion transit in hæreditatem jacentem; & ibi notat & declarat Paul. 2. column. & alii DD. Sed veritas est, quid in hæreditatem jacentem nulla vera nec propria transit possessio, etiam quoad usufructum, vel præscriptionem: sed in illo casu specialissimo, necessitatis causa, ne quotidie interpelletur usufructum vel præscriptio, introductum est, quid mediante titulo & pos- sessione defuncti hæreditas jacens possit com- pletere illam sine aliqua possessione: ita tenent & declarant Angel. Paul. de Castr. Joan. de Imol. & communiter DD. in dict. leg. Cæptam. ff. de Usufruct. tenet etiam & declarat Paul. de Castr. & alii DD. in leg. Nunquam. §. Vacuum, eodem titul. Secundò pro ista parte, quid per legem vel statutum possit fieri quid in hæ- reditatatem jacentem transeat ipso jure possessio, facit textus notabilis in leg. Hæreditas in mul- tis. ff. de Acquir. rerum dominio ubi dicit, quid illud quod non requirit exercitium alicuius fac- tis, potest transire in hæreditatem jacentem, aliud verò non: sed possessio, jus, & effectus ejus potest per legem ipso jure transferri sine exercitio alicuius actus vel facti, ut supra di- Antou. Gom. ad Leg. Tauri.

lumin. post princip. quod in casibus, in quibus aliquid transmittitur, idem transmittitur. Tertiò facit, quia quando possessio acquiritur per hæredem, vel successorem universalem vel particularem, mediante suo facto, & mediante vera & naturali apprehensione, prout quærebatur de jure communi, illa bene erat nova & distincta possessio; & ita procedunt & debent intelligi iura superius per me allegata: sed in casu hujus legis transfertur possessio ipso jure sine aliquo actu: ergo illamet quæ erat penes defunctum: Et in expressò ita reperio quod tenet Bald. in Rub. de causa posses. & propr. 2. column. in med. num. 11. ubi expressè dicit, quod si mediante statuto transfertur possessio in hæredem, illa est potius continuatio, possessionis quam nova possessio: idem aperte tenet Bald. in Authent. de functo ad Tertullian. 2. column. num. 6.

Sed his non obstantibus, ego teneo contrarium, imò quod possessio, quæ hodiè per istam legem transit in successorem majoratus, sit nova & realiter distincta possessio, & non illa quæ erat penes defunctum: Primi, quia considero quod ista nostra lex solum intendit disponere & vult quod possessio quæratur & transeat in successorem majoratus sine aliquo actu apprehensivo, & in alio non se intromittit: Unde erit nova possessio, non verò illa quæ fit penes defunctum. Secundi pro hac mea sententia & conclusione considero valde subtiliter verba illius legis, in quantum dicit, quod in successorem majoratus transeat possessio, etiam si possessio rerum majoratus sit occupata per alium in vita possessoris majoratus, vel post ejus mortem, vel etiam si ipse possessor majoratus in vita tradiderit alteri possessionem eam: Si enim possessio erat ab alio tertio occupata in vita possessoris, præcedente voluntate & traditione ejus, vel non præcedente; ergo jam primus possessor majoratus amisit possessionem in ejus vita: Si amisit, ergo illa, quæ transit in successorem, non est illa quæ fit penes defunctum, cum fuerit amissa; sed erit nova & alia penitus distincta, (e) nec obstat prima consideratio, quam feci ad istam leg. in quantum dicit se: Quia respondeo, quod illud verbum debet referri ad ipsam possessio-

(e) Ita etiam affirmat Gregor. Lop. in leg. 1. tit. 4. de Donat. part. 3. glossa 1. post med. verb. Sed quid si iste, Molin. lib. 3. de Primogenit. cap. 12. num. 22. Matienz. in leg. 8. titul. 7. lib. 5. Recopilat. glossa 5. num. 7. Cassius in Epitome feudorum part. 6. charta 5. Tiraquell. in tractat. de Mort. part. 5. num. 1. Velazq. de Avend. hic, glossa 6. num. 10.

(f) Ex quo potest inferri, quod si lege vel statuto caveatur, quod ex novo dominio vel possessione quæsita solvatur certa pensio vel gabella regi, vel alteri domino temporali, solvetur de ista possessione de novo per legem quæsita; non verò solvitur de eadem antiqua possessione in successorem vel alium continua.

ibi, in princ. notant etiam & commendant Bartol. Bald. & commun. alii DD. & notat & commendat Bald. ubi plura bona ex illo textu infert. in leg. 1. Cod. de Curato. furio. 1. column. in princip. & notat & commendat Jas. in leg. Si arrogator. ff. de Adoption. num. 43. Secundo pro ista subtili conclusione facit bonus textus in leg. Fundo legato. ff. Ad leg. Falcid. ubi dicitur, quod ille qui est factus dominus ex una causa, si superveniat alia causa, quæ habet originem vetustiorem, statim desinit habere ex illa ex qua effectus erat dominus, & incipit habere ex vetustiore: & ad hoc notat ibi Paul. & Imol. & communiter DD. Bartol. in leg. 3. §. Ex pluribus 2. column. 5. oppos. & in 3. column. ff. de Acquirend. poss. melius & notabilius ibi Paul. de Castr. penultim. column. in princip. versic. Notandum, & post eum communiter Modern. Sed in nostro casu concurrit causa legalis vel artificialis (hoc est, acquisitio possessionis mediante ista lege per actum factum inductum à lege civili) & concurrit causa naturalis apprehensionis, quæ originem vetustiorem habet, cum illa descendat à jure naturali: Ergo illa potius attendatur. Tertiò facit textus in leg. His verbis. ff. de Adopt. per quem tenet Bald. in leg. Non enim pliter, eodem titul. 1. lectur. 2. column. num. 4. quod ubi habemus veritatem non inquitur fictionem. Quartò facit textus notabilis in leg. Generaliter, in princip. ff. de Fidejus. ubi, si in aliquo actu vel persona concurrunt plures qualitates vel obligationes ad eundem effectum tendentes, semper attenditur illa quæ potentior & principalior est: ad idem est textus, ubi notant Paul. & DD. in leg. Si reus. ff. de Duob. reis, notat Bartol. in leg. 2. post princip. ff. de Kerbor. obligat. textus in leg. Querit. de statu homin. & ibi notant Bart. Bald. Angel. & communiter DD. textus in Authent. itaque com. success. Quinto, textus notabilis in leg. Ex facta. fide. Vulg. & pupil. ubi, si pater habet à Princeps facultatem substituendi pupillariter filio suo nuto, si postea talis filius legitimus habuerit, revocatur talis licentia, & substitutio; quia illa causa facta & specialis substitutionis cessat, superveniente causa vera & naturali, in cuius defectum fiebat. Sexto, textus in leg. Humanitatis. Cod. de Imper. & aliis, versic. Ita datur, ubi, si est facta substitutio exemplaris filio mente capto, expirat ipso jure adveniente sensa mente. Septimo, textus in leg. Cum res. Cod. de Contrà emption. ubi probatur, quod quando in acquisitione possessionis concurrunt plures causæ vel tituli, quarum una est validissima plena & perfecta, ex illa sola & non alia quæritur possessio: ergo sic dicamus in proposito, quod per veram & naturalem apprehensionem rei majoratus esset prima possessio legalis civilissima, vel quælibet alia quæsita per actum factum.

Ex qua sententia & conclusione sic confirmata ego singulariter infero, quod licet hodiè per istam nostram legem successor majoratus habeat utramque possessionem civilē & naturalem etiam in absentia, ut supra dixi & conclusi; tamen illud erit verum, si adhuc talis successor non apprehendit veram & naturalem possessionem rerum per naturalem apprehensionem: si verò talis successor perveniat in veram & naturalem possessionem per actualem apprehensionem, & postea se absentet; tunc non retinebit in absentia possessionem naturalem, sed solam civilem; quia jam cessavit illa civilissima possessio. Item etiam poterit amittere etiam civilem possessionem per longam absentiam, vel per eos modos per quos alius possessio amitteret. Nec obstat, quod ista lex nostra Tauri transtulit possessionem successori majoratus, etiam in absentia: ergo etiam hodiè in absentia retinet, quia facilis iura nostra conservamus, quam acquiramus de novo, ut in leg. 1. §. Quod ut ff. de Superf. & tenet Glossa notabilis ordinaria in leg. 1. in glossa 2. ff. de Acquir. posses. Ergo: &c. Quia respondeo, quod nostra lex inducit de novo in successore majoratus ex iusta & necessaria causa; tamen, postquam successor apprehendit possessionem per actum naturale, & se absentat, ipse perdit eam sua propria culpa, & lex non providet taliter casua. Ex qua sententia & conclusione sic confirmata infero notabiliter, quod in casibus in quibus ipso jure, ex legis dispositione, quis consequitur dominium, ut legatarius fideicommissarius, donatarius causa mortis, vel similis, si postea vere & naturaliter apprehendat rem, vel sibi sit facta traditio, cessabit illud dominium legale & dativum, & consequetur verum & proprium dominium acquisitum per actum naturale, & omnem effectum ejus.

Item pro declaratione nostræ legis quæro, an ista lex & ejus dispositio habeat locum & procedat in quibuscumque bonis vinculatis & subjectis restituti ratione aliquius contractus vel ultimæ voluntatis, scilicet in casibus in quibus gravamen afficeret rem, ut in eis transeat possessio ipso jure in successorem? Et teneo quod non, imò quod solum habeat locum & procedat nostra lex in rebus majoratus, qui sit constitutus cum licentia Principis: Et ratio vera & fundamentalis est, quia talia bona propriè dicuntur esse majoratus in nostro regno, ut in leg. 41. cum 3. sequentib. supra, his l. Taur. alia vero bona, licet sint vinculata, non tamen dicuntur majoratus, cum in eis non interveniat prin-